

Dosarul nr. 1ra-483/2022
(1-21050186-01-1ra-28032022)

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

11 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Nadejda TOMA
Liliana CATAN
Ion GUZUN

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocata Tampei Tatiana în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2021, în cauza penală privind-l pe

SCLIFOS Fiodor XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 06.04.2021 – 23.07.2021;

Instanța de apel: 18.08.2021 – 08.12.2021;

Instanța de recurs: 28.03.2022- 11.05.2022.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 23 iulie 2021, *cauza fiind examinată conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală*, Sclifos Fiodor a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2), lit. d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

S-a respins ca neîntemeiată solicitarea procurorului privind aplicarea prevederilor art. 84 Cod penal.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Sclifos Fiodor pe data de 03 februarie 2021, de la ora 14:30 până la ora 16:00, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, conștientizând ilegalitatea acțiunilor sale, prin acces liber a pătruns în scara blocului de locuit situat pe XXXXX și aflându-se la XXXXX, în mod tainic, a sustras o bicicletă de marca „Arranges Sport”, de culoare roșie, combinat cu negru și alb, ce-i aparținea dnei Zubcu Marina, după care cu bunul sustras s-a deplasat într-o direcție necunoscută, astfel, pricinuindu-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil, evaluat la suma de 2500 lei.

Prin acțiunile sale, Scifos Fiodor a comis sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzare unui prejudiciu material considerabil, adică infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocata Tatiana Tampei în interesele inculpatului prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

În motivarea cerințelor sale s-au invocat următoarele aspecte:

- pedeapsa sub formă de închisoare este o soluție disproporționată în raport cu fapta comisă și în raport cu atitudinea inculpatului de după comiterea infracțiunii care a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele comise;

- izolarea inculpatului de societate este o pedeapsă prea aspră, care va crea în conștiința inculpatului o frustrare.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2021, apelul avocatei Tatiana Tampei în interesele inculpatului a fost respins ca nefondat, sentința s-a menținut fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art. 186 alin. (2), lit. d) Cod penal.

Instanța de apel a reținut că legalitatea și temeinicia sentinței este contestată cu apel de către avocata Tampei Tatiana în partea individualizării pedepsei penale, în acest sens, s-a solicitat aplicarea inculpatului a pedepsei penale mai blânde, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Cu referire la chestiunea individualizării pedepsei, instanța de apel a constatat că instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, respectiv, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Prin urmare, instanța de apel a notat că, infracțiunea se califică ca „mai puțin gravă”, inculpatul a recunoscut vina în comiterea infracțiunii, cauza s-a examinat în procedură simplificată, se căiește sincer de cele comise și nu au fost reținute careva circumstanțe atenuante sau agravante.

În conformitate cu art. 61, 75 Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală, instanța de apel a respins apelul privind stabilirea față de inculpat a unei pedepse mai blânde, non-privativă de libertate, deoarece această măsură de pedeapsă nu putea fi aplicată anume reieșind din caracterul și gradul prejudiciabil al faptei comise și din personalitatea inculpatului, totodată, o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată

în folosul comunității ar avea un caracter iluzoriu, iar pedeapsa penală nu și-ar realiza scopul de restabilire a echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

Instanța de apel a apreciat critic argumentele invocate de avocata Tatiana Tampei potrivit cărora, inculpatul a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele comise, or, aceste circumstanțe au fost valorificate de către instanța de fond în procesul de individualizare a pedepsei penale, respectiv, aceste circumstanțe nu indicau la faptul că, corectarea inculpatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea acestuia era posibilă fără privarea lui de societate.

În acest sens, corectarea inculpatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea acestuia era posibilă doar prin aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, în penitenciar de tip semiînchis.

La stabilirea termenului de pedeapsă aplicată inculpatului, instanța de fond a ținut cont de faptul că, prejudiciul părții vătămate a fost recuperat prin găsirea de către poliție a obiectului sustras. Astfel, urmările prejudiciabile ale infracțiunii nu mai sunt. Totodată, instanța de fond a ținut cont și de comportamentul inculpatului după comiterea infracțiunii, care a abandonat bunul sustras, conștientizând fapta comisă, deși avea posibilitatea să dispună de el.

Astfel, pedeapsa penală stabilită de prima instanță nu reprezintă o represiune excesivă, ci se justifică atât pentru reeducarea inculpatului, cât și pentru menținerea ordinii de drept, în conformitate cu scopul preventiv sancționator al pedepsei.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, *avocata Tampei Tatiana în numele inculpatului* a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicitând admiterea recursului ca fiind depus în termen, casarea parțială a deciziei în latura pedepsei.

În motivarea recursului a indicat că, instanțele de fond și de apel nu au acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, respectiv, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Consideră că instanțele de judecată au aplicat o pedeapsă prea aspră prin lipsirea de libertate a inculpatului pe un termen de 6 luni închisoare pentru furtul unei biciclete în valoare de 2500 lei, ceea ce nu corespunde prevederilor art. 61 Cod penal.

Nu s-a ținut cont de căința sinceră a inculpatului, nici de recuperarea prejudiciului material, nu s-a acordat o șansă pentru executarea unei pedepse mai blânde. În decizia instanței de apel nu a fost motivat de ce aplicarea unei pedepse penale mai blânde nu și-ar atinge scopul scontat prevăzut de art. 61 Cod penal.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului,

menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este declarat peste termen.*

Din actele cauzei se constată că avocata Tampei Tatiana a depus recursul ordinar la data de **09.03.2022**.

Una din cerințele obligatorii la depunerea recursului ordinar se referă la respectarea termenului de declarare a acestuia de către titularii cererii respective. În corespundere cu prevederile art. 422 Cod de procedură penală, *termenul de declarare a recursului este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei instanței de apel.*

Ca atare, termenul de recurs are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se consideră ca tardiv, deoarece legea procesual-penală nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

Potrivit dispozițiilor art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală: *„în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.”*

Analizând materialele cauzei, Colegiul penal incontestabil reține că, decizia instanței de apel din 08 decembrie 2021 a fost pronunțată integral la 02 februarie 2022, termenul de declarare a recursului expirând la 04 martie 2022, iar recursul depus la 09 martie 2022, astfel, termenul stabilit de art. 422 Cod de procedură penală nu a fost respectat de către recurent.

Durata termenului de recurs este stabilită prin lege. Acest termen nu poate fi prelungit sau scurtat de instanța de judecată, el este absolut, are un caracter imperativ și fatal, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

Pe cale de consecință, având în vedere cele consemnate supra, Colegiul reține că, în cauza diferită judecătii, termenul de declarare a recursului a fost omis de către recurentă, respectiv argumentele aduse de aceasta în cererea de recurs nu vor fi preluate pentru examinare, ea fiind decăzută de dreptul de a exercita respectiva cale de atac.

În această ordine de idei, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul ordinar declarat este inadmisibil, ca fiind declarat peste termen.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul

Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Tampei Tatiana în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe SCLIFOS Fiodor XXXXX, ca fiind declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 29 iunie 2022.

Președinte

Nadejda TOMA

Judecător

Liliana CATAN

Judecător

Ion GUZUN